צהוב: לימון ואשכולית, משחת כלים אמה, תירס, שלטי דרכים, שקדי מרק, מדבר ושמש קופחת.

ורוד: אפרסק, גומי, מה שמתחת לעור.

לצבע הצהוב נוכחות בולטת בעבודותיה של רוני פקר. זו איננה נוכחות אבסטרקטית; הצהוב הוא משטח צבע תעשייתי; טקטיליות שבוחנת את קצה גבול יכולותיה. אל מול הצהוב — הצבע הוורוד; הופעתו שונה בתכלית. לנוכח המשטחים הצהובים הנקיים, העשויים ללא רבב — הוורוד מפציע, כנשל עור מקומט; צבע ששקע והפך פגיע.

החומר והצבע אינם שווים; ״אלו תמיד יחסי משא ומתן״, אומרת פקר. בהעדר פיגורה, הופך הצבע לשחקן ראשי ופועל כחומר–גלם פיסולי. הצבע עובר מטמורפוזה. זו נראות הַמִּתרגמת לממשות. דומה כי פקר נענית לפטיש של הצבע; לצבע יש גוף משל עצמו. הצבע עובר התמרה, שיש בה התרוקנות של דימוי ושל טקסטורה, והופך לחלק מהסביבה הפיסית. בהעדר דימוי וטקסטורה — הופך הצבע לַפיגורה עצמה.

ההעדפה של צבע על פני דימוי משחקת עם יכולתו למסור זיכרון. הצבע נראה לעין ונקלט בחוש רק בזיקה למקור–אור, לשמש הישראלית. זהו זיכרון של נוף, הנע בין המקומי והאוניברסלי — וחובר לשיבתה הביתה של האמנית (נוף מולדת). ככזה, הצבע נדמה לקפסולת זיכרון, שמתמקחת עם הריאליזם של הנוף; מיקוח שסופו ויתור על הדימוי והתרכזות בייצוג הצבע.

בלב התערוכה **שלוש מאוזן** עבודות מותאמות מקום, שנוצרו לפי קנה המידה של חלל הגלריה. עבודות אלו מרמזות על מיפוי מוצפן של החלל האדריכלי. באחד מקירות הגלריה, פקר אף פוצעת את החיפוי הגלריסטי הלבן ומניחה בפצע, (בכיס) מדף ובו סביבות עשויות פימו ורדרד. על משטח אופקי מונחות צורות אנכיות, נוזלות ורופסות, המדמות איברים פנימיים; הצבתן יחדיו, הופכת אותן לסביבה פיסולית, מעין מיניאטורה של גן פסלים ברמה האסוציאטיבית.

פקר מניחה את הצבע בשני מצבים — אופקי ואנכי. קו האופק אינו מצב מאוזן בלבד, אלא הוא רומז גם לגעגוע ולנופים בלתי מושגים. המופשט האופקי בעבודותיה של פקר, מעלה על הדעת, כעין מחווה מאוחרת לקבוצת ״אופקים חדשים״. בשנה שקדמה לעזיבתה את שיקגו, נהגה פקר לצלם דרך חלון ביתה את הזריחות.

מצב הזריחה הוא מצב אופקי, שאינו מזוהה עם גיאוגרפיה ספציפית. הוא מהווה פריסה רחבה; פתיחה של נקודת מבט. כמו כן, זוהי הפשטה מתומצתת של נוף מקומי ואוניברסלי, המזקקת הוויה הטבועה במקום וחוויה הקשורה לבית.

אורית בולגרו

أصفر: ليمون وجريب فروت، معجون أسنان، ذرة، لافتات طرق، شكيدي ماراك، صحراء وشمس متقدة.

زهري: خوخ، مطاط، ما تحت الجلد.

اللون الأصفر له حضور واضح في أعمال روني بيكر. انّه ليس حضور مجرد، الأصفر عبارة عن لوح ألوان صناعية، فن منظم يتفقد الحد الأدنى لقدراته. مقابل اللون الأصفر - اللون الزهري، ظهوره مختلف كليا. الى جانب الألواح الصفراء التي صنعت بنقاء والتي تخلو من أية شائبة - ينبثق اللون الزهري، كثنايا الجلد المتساقط، لون ترسب وأصبح قابلا للانكسار.

المادة واللون غير متساويان، "انها علاقة تتسم دائما بالمفاوضات"، تقول بيكر. فعند انعدام الشكل يصبح اللون لاعبا رئيسيا ويتحول الى مادة خام للنحت. اللون يمر في استحالة، حالة من التحول. البصري يتحول الى واقع. ويبدو بأن بيكر تتجاوب مع اللون وتتمتع به، فاللون جسد خاص به.اللون يمر بحالة تحول، حالة فارغة من الشكل والملمس بحيث يتحول اللون الى جزء من المحيط الطبيعي. من انعدام الشكل والملمس - يتحول اللون الى الشكل ذاته.

في تفضيل استخدام اللون عن الشكل يصبح اللون قادرا على نقل أمرا ما للذاكرة. فاللون تراه العين وتلتقطه الحاسة فقط اذا تعرض لمصدر ضوء، لشمس البلاد. انها ذكرى لمنظر طبيعي، ينتقل ما بين المحلي والعالمي - ويرتبط بعودة الفنانة الى بيتها (منظر طبيعي للوطن). هكذا يبدو اللون وعاء صغير يحمل الذكريات، يساوم الواقعية للمنظر الطبيعي، تساوم في نهايته تنازل عن الشكل والتمحور فيما يمثله اللون.

يتوسط المعرض **توازن ثلاثي** أعمال فنية تتناسب مع المكان، صنعت خصيصا وفق مقياس الفضاء الخاص بالغاليري. اعمال فنية ترمز الى رسم خرائط معمارية محجوبة لفضاء المكان. الفنانة بيكر قامت بالحفر داخل اللون الأبيض الذي يغطي حائط الغاليري، لتحوله إلى رف وضعت عليه تماثيل ملتفة من الفيمو ذات اللون الزهري. على لوح أفقي وضعت اشكال عمودية، سائلة وهشة، تشبه أعضاء داخلية، في عرض الأعمال الى جانب بعضها البعض يتحول المكان الى حديقة تماثيل مصغرة على مستوى الترابط بين الذاكرة والخيال.

تلجأ الفنانة بيكر في تقديمها للألوان إلى عرضها بحالتين-أفقي وعمودي. خط الأفق ليس حالة من التوازن فقط، إنما هو اشتياق للمناظر الطبيعية التي لا يمكن الوصول اليها. أعمال بيكر الأفقية المجردة، يمكن أن تصور لنا كتعبير عن مجموعة "آفاق جديدة". قبل ترك بيكر لشيكاغو بسنة، اعتادت أن تصور شروق الشمس عبر نافذتها.

حالة الشروق هي أفقية، لا يمكن تحديدها وفق جغرافيا معينة. فهي عبارة عن عرض واسع، هي انطلاقة لوجهة نظر معينة. بالأضافة لذلك، انه تجريد مختصر لمنظر طبيعي محلي وعالمي، عملية تطهير لكينونة واقع طُبع في المكان واحساس عميق مربوط بالبيت.

أوريت بولغرو

Yellow: Lemon and grapefruit, Ammah dishwashing paste, corn, road signs, mini-croutons, desert, a burning sun.

Pink: Peach, rubber band, what's under the skin.

The color yellow has a marked presence in Roni Packer's oeuvre. It is not abstract but an actual surface of industrial yellow paint whose tactility examines the extreme limits of its capacities. Packer contrasts this yellow with pink, which has a radically different appearance. While the yellow is sleek and flat, the "fleshy pink" color emerges like a molted, wrinkled skin a vulnerable color that has declined.

In Packer's work, the paint and the color are never equal, but, "are always in negotiations," in her words. Lacking figuration, the color becomes the main actor, operating as sculptural raw material. The paint undergoes a metamorphosis, as visibility is translated into concreteness. It seems that Packer responds to the fetishistic aspect of color and its physicality. The color is transformed, divested of image, becoming the figure itself.

The preference of color over image plays with the color's ability to transmit memory. Color is visible to the eye and absorbed through the visual sense organs only when a light source - the "Israeli sun" – hits it. Like the recollection of a landscape moving between the local and the universal, it is connected to the "landscape of one's homeland." As such, the color functions as a memory capsule that enters into a "give -and-take" with the landscape's realistic aspects. The outcome of these "negotiations" is the abandonment of the image in favor of the concentration on representing its color.

At the heart of **Three Across** are site-specific works made to the scale of the gallery, hinting at the encoded mapping of the architectural space. Across the space, on the opposite wall, Packer slashes the white gallery wall and places pinkish sculptural environments made of Sculpey in the "wound" pocket. The dripped, collapsed vertical forms reminds internal organs. Their placement together on a horizontal shelf turns them into a miniature sculpture garden.

Packer places her colors in two positions – horizontal and vertical. The horizon is not only a position, but also implies yearning and unattainable landscapes. The abstractions in her works bring to mind a late homage to the New Horizons group. The year before leaving Chicago, Packer had been photographing the sunrises from her apartment window. Sunrise is a horizontal state not identified with a specific geography. It constitutes a broad swath and the opening of a perspective. In like manner, this is the essence of the abstraction of local and universal landscape, distilling the experience imprinted on place and the experience associated with home.

Orit Bulgaru

רוני פקר (נולדה 1982, תל אביב), יוצרת על קו התפר שבין מיצב לציור. היא בוגרת המכון לאמנויות במכללת תל–חי; בעלת תואר ראשון במדעי הרוח מהאוניברסיטה הפתוחה ובעלת MFA מאוניברסיטת שיקגו אילינוי. פקר הציגה תערוכות יחיד ותערוכות זוגיות. בשנת 2017 הציגה מעבודותיה ב–Chicago Art Coalition; בשנת 2018 ב– Slow Gallery , Culture & Roots ו– Aspect Ratio Gallery; ובשנת 2019 ב– LVL3 ו–Basement Project.
כמו כן, עבודותיה מוצגות, מאז 2017, בתערוכות קבוצתיות בארה״ב וישראל; בכללן:
Gallery 400, Hide Park Art Center, North 6018, UMA Illinois State Museum, Lubeznik Center for Arts IN, Mana Contemporary NJ, The Chicago Cultural Center,
המוזיאון הפתוח בתל חי, בית בנימיני ובית מאני.

روني بيكر من مواليد (1982, تل أبيب), فنانة تتنقل في أعمالها ما بين الرسم والعروض. خريجة معهد الفنون في كلية تل-حاي، حاصلة على اللقب الأول في العلوم الانسانية من الجامعة المفتوحة ولقب ثاني بالفنون من جامعة الينوي في شيكاغو. شاركت بيكر في معارض بمفردها بالإضافة الى عرض أعمالها بمشاركة فنانين آخرين. في العام 2017 عرضت أعمال بيكر في Chicago Art Coalition، عام 2018 في Slow Gallery, Culture & Roots و Aspect Ratio Gallery، وفي العام 2019 في LVL3 وكذلك في Basement Project. كذلك تعرض أعمالها منذ العام 2017، في معرض جماعي بالولايات المتحدة واسرائيل في: Gallery 400 ,Hide Park Art Center, North 6018, UMA Illinois State Museum, Lubeznik Center for Arts IN, Mana Contemporary NJ, The Chicago Cultural Center, وكذلك في المتحف المفتوح في تل-حاي، بيت بنياميني وبيت ماني.

Packer's spatial paintings and installations are a terrain for material and formal explorations that invariably put color at their fore. Born (1982) and raised in Tel Aviv, Packer completed a BA in philosophy and a BFA before moving to the United States in 2014. She received her MFA from The University of Illinois-Chicago in 2017, and was a BOLT resident at the Chicago Artists Coalition in 2017-2018. Packer's work has been shown in various spaces from Chicago (Hyde Park Art Center, 6018 North, Ukrainian Institute of Modern Art, Aspect/Ratio, LVL3, Roots and Culture, Heaven Gallery, and Gallery 400) to Tel Aviv Benyamini House, Mani Hause, and the Open Museum, Tel Hai).

Roni Packer / روني بيكر / רוני פקר

שלוש מאוזן
توازن ثلاثي
Three Across

Curator: Orit Bulgaru
Graphic Design: Avihai Mizrahi
Photography: Tal Nisim
Text Editor: Shoey Raz
English Translation: Judith Appleton
Arabic Translation: Elham A Hamedeh
Set up: Koby Davider
Print: meirgraf

القيمة على المعرض: أوريت بولغرو
تصميم غرافي: أفيحاي مزراحي
تصوير: طال نيسيم
إعداد النص: شوعي راز
ترجمة للانجليزية: يهوديت أفلاطون
ترجمة للعربية: إلهام أبو حميدة
إقامة المعرض: كوبي دافيدر
طباعة: مئير غراف

אוצרת: אורית בולגרו
עיצוב גראפי: אביחי מזרחי
צילום: טל ניסים
עורך טקסט: שועי רז
תרגום לאנגלית: יהודית אפלטון
תרגום לערבית: אלהאם אבו חמידה
הקמה: קובי דוידר
דפוס: מאירגרף

אלמסן
ALMACEN
المخزن

Hapninim 1 St, Jaffa / רחוב הפנינים 1, יפו
www.almacenjaffa.com

Roni Packer / روني بيكر / רוני פקר

שלוש מאוזן
توازن ثلاثي
Three Across

Curator: Orit Bulgaru
Graphic Design: Avihai Mizrahi
Photography: Tal Nisim
Text Editor: Shoey Raz
English Translation: Judith Appleton
Arabic Translation: Elham A Hamedeh
Set up: Koby Davider
Print: meirgraf

القيمة على المعرض: أوريت بولغرو
تصميم غرافي: أفيحاي مزراحي
تصوير: طال نيسيم
إعداد النص: شوعي راز
ترجمة للانجليزية: يهوديت أفلاطون
ترجمة للعربية: إلهام أبو حميدة
إقامة المعرض: كوبي دافيدر
طباعة: مئير غراف

אוצרת: אורית בולגרו
עיצוב גרפי: אביחי מזרחי
צילום: טל ניסים
עורך טקסט: שועי רז
תרגום לאנגלית: יהודית אפלטון
תרגום לערבית: אלהאם אבו חמידה
הקמה: קובי דוידר
דפוס: מאירגרף

Hapninim 1 St, Jaffa / רחוב הפנינים 1, יפו
www.almacenjaffa.com